

Sygn. akt II C 676/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Łodzi, w II Wydziale Cywilnym,

w składzie: Przewodniczący: SSO Mariola Kaźmierak

Protokolant: sekr. sąd. Dorota Jankiewicz

po rozpoznaniu w dniu 2 czerwca 2014 r. w Łodzi,

na rozprawie,

sprawy z powództwa (...) S.A z siedzibą w Z.

przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej w R.

o 111.123,21 zł.

1. zasądza od Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w R. na rzecz (...) S.A z siedzibą w Z. kwotę 111.253,21 zł (sto jednaście tysięcy dwieście pięćdziesiąt trzy złote, dwadzieścia jeden groszy) wraz z ustawowymi odsetkami :

a. od kwoty 27.036,80 zł (dwadzieścia siedem tysięcy trzydzieści sześć złotych, osiemdziesiąt groszy) za okres od dnia 4 października 2013 roku do dnia 2 czerwca 2014 roku,

b. od kwoty 26.266,72 zł (dwadzieścia sześć tysięcy dwieście sześćdziesiąt sześć złotych, siedemdziesiąt dwa grosze) za okres od 4 listopada 2013 roku do dnia 2 czerwca 2014 roku,

c. od kwoty 27.197,78 zł (dwadzieścia siedem tysięcy sto dziewięćdziesiąt siedem złotych, siedemdziesiąt osiem groszy) za okres od 6 grudnia 2013 roku do dnia 2 czerwca 2014 roku,

d. od kwoty 30.751,91 zł (trzydzieści tysięcy siedemset pięćdziesiąt jeden złotych, dziewięćdziesiąt jeden groszy) za okres od 4 stycznia 2014 roku do dnia 2 czerwca 2014 roku oraz kwotę 9.180 zł (dziewięć tysięcy sto osiemdziesiąt złotych z tytułu zwrotu kosztów procesu;

2. odracza pozwanemu termin wykonania opisanego w punkcie pierwszym obowiązku zapłaty do dnia 31 sierpnia 2014 roku.

Sygn. akt II C 676/14

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. z siedzibą w Z. w pozwie wniesionym w postępowaniu upominawczym z dnia 27 stycznia 2014 roku a skierowanym przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej w R. wniósł o nakazanie stronie pozwanej zapłaty kwoty 111.253,21 zł z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 26.953,02 zł od dnia 4 października 2013 roku do dnia zapłaty,

- od kwoty 83,78 zł od dnia 4 października 2013 roku do dnia zapłaty,

- od kwoty 26.050,14 zł od dnia 4 listopada 2013 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 216,58 zł od dnia 4 listopada 2013 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 27.014,58 zł od dnia 6 grudnia 2013 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 183,20 zł od dnia 6 grudnia 2013 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 30.472,20 zł od dnia 4 stycznia 2014 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 279,71 zł od dnia 4 stycznia 2014 roku do dnia zapłaty

oraz kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu powodowa spółka podała, że objęta pozwem kwota stanowi niezapłacone przez stronę pozwaną faktury wystawione przez powoda za wykonane świadczenia usług żywnościowych w zakresie przygotowywania i dowozu całodziennych posiłków dla pacjentów Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w R..

/pozew k. 3-6/

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym w dniu 12 lutego 2014 w sprawie II Nc 14/14 Sąd Okręgowy w Łodzi nakazał pozwanemu, aby w ciągu dwóch tygodni od doręczenia niniejszego nakazu zapłacił powodowej spółce kwotę 111.253,21 zł z odsetkami ustawowymi :

- od kwoty 26.953,02 od dnia 4 października 2013 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 83,78 zł od dnia 4 października 2013 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 26.050,14 zł od dnia 4 listopada 2013 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 216,58 zł od dnia 4 listopada 2013 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 27.014,58 zł od dnia 6 grudnia 2013 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 183,20 zł od dnia 6 grudnia 2013 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 30.472,20 zł od dnia 4 stycznia 2014 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 279,71 zł od dnia 4 stycznia 2014 roku do dnia zapłaty,

oraz kwotę 5.007,75 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 3.617 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego albo w tym samym terminie złożył sprzeciw.

/nakaz zapłaty k. 35/

W dniu 10 marca 2014 roku pozwany szpital wniósł sprzeciw od przedmiotowego nakazu zapłaty, w którym uznał powództwo co do zasady i wniósł o zmianę sposobu wykonania zobowiązania objętego roszczeniem powoda w ten sposób, że kwota 111.253,21 zł będzie zapłacona do 31 sierpnia 2014 roku oraz nieobciążanie strony pozwanej kosztami postępowania na podstawie art. 102 k.p.c.

Pozwany wskazał, iż w związku z trudną sytuacją finansową służby zdrowia szpital utracił znaczną część dochodów z Narodowego Funduszu Zdrowia i nie reguluje na bieżąco należności. Wniosek o zmianę sposobu wykonywania zobowiązania jest celowy z uwagi na podjęcie działań związanych z restrukturyzacją finansową szpitala, a w związku ze skalą zadłużenia i ilością kontrahentów pozwany potrzebuje czasu na porozumienie się z nimi i przygotowanie procedury finansowania.

/sprzeciw k. 41-43/

Na rozprawie w dniu 2 czerwca 2014 roku pełnomocnik powoda popierał powództwo w całości, oponował przeciwko rozłożeniu należności na raty.

Pozwany wnosił o odroczenie terminu zapłaty kwoty 111.253,21 zł do dnia 31 sierpnia 2014 roku.

/protokół rozprawy z 02.06.2014r. - 00:00:57, 00:03:00/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Przedmiotem działalności (...) S.A. z siedzibą w Z. jest m.in. przygotowywanie i dostarczanie żywności dla odbiorców zewnętrznych (catering).

/odpis z Krajowego Rejestru Sądowego k. 9-15/

W dniu 11 czerwca 2013 roku strony zawarły umowę o świadczeniu usług żywieniowych w zakresie przygotowywania i dowozu posiłków dla pacjentów Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w R.. W oparciu o powyższą umowę powodowa spółka zobowiązała się do wykonania usługi, polegającej na codziennym żywieniu pacjentów pozwanego szpitala w okresie od 11 czerwca 2013 roku do 10 listopada 2015 roku.

/umowa o świadczeniu usług żywieniowych 16-20 wraz z załącznikiem k. 21-25/

Powodowa spółka świadczyła umówione usługi na rzecz pozwanego zgodnie z zawartą umową.

/okoliczność bezsporna/

Tytułem wynagrodzenia za wykonane świadczenie usług żywnościowych (...) S.A. z siedzibą w Z. wystawiała pozwanemu co miesiąc faktury VAT na łączną kwotę 111.253,21 zł:

- fakturę VAT nr (...) z dnia 31 sierpnia 2013 roku na kwotę 26.953,02 zł,
- fakturę VAT nr (...) z dnia 31 sierpnia 2013 roku na kwotę 83,78 zł,
- fakturę VAT nr (...) z dnia 30 września 2013 roku na kwotę 26.050,14 zł,
- fakturę VAT nr (...) z dnia 30 września 2013 roku na kwotę 216,58 zł,
- fakturę VAT nr (...) z dnia 31 października 2013 roku na kwotę 27.014,58 zł,
- fakturę VAT nr (...) z dnia 31 października 2013 roku na kwotę 183,20 zł,
- fakturę VAT nr (...) z dnia 30 listopada 2013 roku na kwotę 30.472,20 zł,
- fakturę VAT nr (...) z dnia 30 listopada 2013 roku na kwotę 279,71 zł.

/faktury VAT k. 26-33/

W związku z tym, że strona pozwana nie uregulowała swojego zadłużenia wobec (...) S.A. powodowa spółka w piśmie z dnia 3 stycznia 2014 roku wezwała ją do zapłaty kwoty 111.253,21 zł, wynikającej z w/w faktur VAT.

/wezwanie do zapłaty k. 34/

Do końca 2013 roku w pozwanym szpitalu zatrudnionych było ponad 200 osób.

Od 1 stycznia 2014 roku szpital wchodzący w skład Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w R. wdzierżawiony został prywatnemu podmiotowi.

W pozwanym (...), który prowadzi obecnie jedynie przychodnię jest zatrudnionych ośmiu lekarzy internistów i pediatrów na podstawie umów kontraktowych, bądź zlecenia oraz sześć pielęgniarek na podstawie umowy o pracę.

Zadłużenie strony pozwanej wynosi obecnie około 10 mln zł, w tym długi związane z zaciągnięciem kredytów bankowych wynoszą 8 mln. Ze 180 wierzycieli szpitala, zostało spłaconych 130, natomiast wobec 25 wierzycieli, w tym (...) S.A. z siedzibą w Z., pozwany wystąpił z propozycją cesji wierzytelności. Część wierzycieli zgodziła się, a powód nie. Wobec szpitala nie toczą się postępowania sądowe, ani egzekucyjne. Na podstawie uchwały rady powiatu szpital otrzymał pożyczkę na spłatę zobowiązań w kwocie około 1 mln, która ma zostać wypłacona do 31 sierpnia 2014 roku.

Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w R. nie posiada żadnych wierzytelności, nie generuje długów, ani dochodów. Uzyskiwany przychód z prowadzenia szpitala pokrywa jego bieżące funkcjonowanie, w tym wypłaty wynagrodzeń dla pracowników.

Pozwany nie posiada żadnego majątku. Zarówno nieruchomości gruntowa, jak i budynki należą do organu założycielskiego - starostwa.

Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w R. posiada jeden aparat EKG, a gabinety wyposażone są w stary sprzęt.

Czynsz dzierżawny za szpital wynosi 87.000 zł miesięcznie. Z powyższej kwoty pozwany spłaca raty kredytów.

/zeznania dyrektora pozwanego szpitala A. S. protokół rozprawy z 02.06.2014 r. – 00:06:31, 00:09:44, 00:14:31, 00:15:53/

Powyższy stan faktyczny nie był sporny między stronami i został ustalony w oparciu o powołane dowody.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 2 czerwca 2014 roku Sąd oddalił wniosek strony pozwanej o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka T. P. – Dyrektora Generalnego (...) S.A. z siedzibą w Z. na okoliczność ustalenia, że powodowa spółka znała sytuację ekonomiczną pozwanego. Na tle ustalonego stanu faktycznego, a przede wszystkim przyznania przez stronę pozwaną, że powód ma wymagalne roszczenie wobec szpitala, powyższa okoliczność nie miałyby znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, a przeprowadzony dowód zmierzałby jedynie do przedłużenia postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Strony niniejszego postępowania łączyła umowa o świadczeniu usług żywieniowych w zakresie przygotowywania i dowozu posiłków dla pacjentów Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w R..

Zgodnie z art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu.

Natomiast w oparciu o teś art. 734 § 1 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie.

Umowy, do których stosuje się uregulowanie zawarte w art. 750 k.c., są umowami nienazwanymi. Charakteryzują się tym, że ich przedmiotem jest świadczenie usług, przy czym umowa taka może dotyczyć dokonania jednej usługi, większej - określonej liczby usług, bądź też dotyczyć stałego świadczenia usług określonego rodzaju. Umowy takie mogą mieć charakter odpłatny bądź nieodpłatny i są umowami konsensualnymi. Ich stronami mogą być

wszelkie podmioty prawa cywilnego, a więc osoby fizyczne, osoby prawne i jednostki organizacyjne niebędące osobami prawnymi, którym ustawa przyznaje zdolność prawną. Mogą należeć do kategorii umów handlowych, gdy przynajmniej jedna strona występuje w takiej umowie w charakterze przedsiębiorcy. Przepis art. 750 k.c. ma zastosowanie do umów o świadczenie usług, polegających na dokonywaniu czynności faktycznych.

W rozważanej sprawie nie były sporne między stronami, ani obowiązek pozwanego dokonania zapłaty, ani jej wysokość. Kwota 11.253,21 zł wynika z faktur VAT wystawionych przez powodową spółkę pozwanemu tytułem wynagrodzenia za wykonanie usług żywnościowych.

W związku z powyższym Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz (...) S.A. z siedzibą w Z. kwotę 111.253,21 zł wraz z ustawowymi odsetkami:

- a. od kwoty 27.036,80 zł za okres od 4 października 2013 roku do dnia 2 czerwca 2014 roku,
- b. od kwoty 26.266,72 zł za okres od 4 listopada 2013 roku do dnia 2 czerwca 2014 roku,
- c. od kwoty 27.197,78 zł za okres od 6 grudnia 2013 roku do dnia 2 czerwca 2014 roku,
- d. od kwoty 30.751,91 zł za okres od 4 stycznia 2014 roku do dnia 2 czerwca 2014 roku.

Zgodnie z art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia - wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia.

Z powyższego przepisu wynika, że rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty albo wyznaczenie odpowiedniego terminu do spełnienia zasądzzonego świadczenia jest możliwe tylko „w szczególnie uzasadnionych wypadkach”. Takie wypadki zachodzą, jeżeli ze względu na stan majątkowy, rodzinny, zdrowotny spełnienie świadczenia przez pozwanego niezwłoczne lub jednorazowe spełnienie zasądzzonego świadczenia przez pozwanego byłoby niemożliwe lub bardzo utrudnione albo narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody (M. Jędrzejewska (w opracowaniu J. Gudowskiego) (w:) Kodeks postępowania cywilnego..., t. 2, red. T. Erciński, s. 35; zob. też E. Gapska, Czynności..., s. 134; A. Góra-Błaszczkowska, Orzeczenia..., s. 40; M. Uliasz, Kodeks postępowania cywilnego..., s. 422).

Przepis art. 320 k.p.c. umocowujący sąd tylko do rozkładania dłużnikowi na raty świadczenia pieniężnego, nie wyłącza możliwości odroczenia zapłaty całej należności w powołaniu się na silniejszą ochronę materialnoprawną dłużnika, która wynika z art. 5 k.c. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 26 stycznia 2000 roku o sygn. akt I ACa 19/00).

Biorąc pod uwagę sytuację finansową pozwanego, jego stan zadłużenia na kwotę około 10 mln zł, brak majątku z uwagi na wydzierżawienie ruchomości i nieruchomości szpitala oraz nielukratywny przedmiot działania, Sąd uznał, że zachodzą szczególnie uzasadnione okoliczności do zastosowania art. 320 k.p.c. Spełnienie niezwłoczne zasądzzonego świadczenia byłoby dla szpitala bardzo utrudnione, natomiast do 31 sierpnia 2014 roku pozwany ma otrzymać pożyczkę w kwocie około 1 mln na spłatę swoich zobowiązań. Wskazać ponadto należy, że środki na realizację polityki zdrowotnej przekazywane są Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej w R. przez Narodowy Fundusz Zdrowia. W związku z tym strona pozwana nie posiada wystarczającej ilości środków pieniężnych na spłatę wszystkich zobowiązań. Ponadto szpital nie może odmówić udzielenia pomocy medycznej pacjentom w stanie zagrożenia zdrowia i życia. Takie świadczenia nie są uwzględniane w kontrakcie z Narodowym Funduszem Zdrowia, co powoduje wzrost zadłużenia po stronie pozwanej. Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd odroczył pozwanemu termin wykonania obowiązku zapłaty kwoty 111.253,21 zł na rzecz powodowej spółki do dnia 31 sierpnia 2014 roku. Jest to termin nieodległy i realny który pozwoli na dobrowolne uregulowanie zobowiązania, bez potrzeby sięgania po środki egzekucyjne, które łączą się z dodatkowymi kosztami.

W zakresie żądania zasądzenia odsetek Sąd na podstawie art. 481 § 1 i § 2 k.c. zasądził kwoty żądane przez stronę powodową i niekwestionowane przez pozwanego, uwzględniając wskazane w poszczególnych fakturach VAT terminy ich płatności.

Odsetki od poszczególnych kwot zastały zasądzone do dnia wyrokowania, tj. 2 czerwca 2014 roku. Rozkładając bowiem z mocy art. 320 k.p.c. zasądzone świadczenia pieniężne na raty, sąd nie może - na podstawie tego przepisu - odmówić przyznania wierzycielowi żądanych odsetek za okres do dnia wydania wyroku zasądzającego świadczenie; rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty ma jednak ten skutek, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratałnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat (por. uchwała Sadu Najwyższego z dnia 22 września 1970 roku o sygn. akt III PZP 11/70).

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z wyrażoną w art. 98 k.p.c. zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Na powyższe koszty złożyła się poniesiona przez stronę powodową opłata od pozwu w wysokości 5.563 zł, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 3.600 zł ustalone w oparciu o § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2013, poz. 490) oraz opłata od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

Sąd nie znalazł natomiast podstaw do nie obciążania pozwanego kosztami poniesionymi przez wierzyciela w celu dochodzenia wymagalnych i niespornych należności przed Sądem.